XIX Międzynarodowy Konkurs Pianistyczny im. Fryderyka Chopina, odbywający się w 2025 roku w Warszawie, był niezwykłym doświadczeniem artystycznym, łączącym w sobie tradycję, emocje i bardzo wysoki poziom wykonawstwa. Konkurs, którego tradycja sięga 1927 roku, niezmiennie pozostaje miejscem spotkań najwybitniejszych młodych artystów oraz przestrzenią do zademonstrowania różnych tradycji interpretacji muzyki Chopina. W dniu 10 października 2025 roku już na porannej sesji sala Filharmonii Narodowej wypełniona była słuchaczami z całego świata, którzy z niezwykłym skupieniem śledzili kolejne interpretacje dzieł Chopina. Jest to niezmiennie jedno z najważniejszych wydarzeń muzycznych na świecie, dające przestrzeń do wyjątkowych przeżyć artystycznych jak i indywidualnych refleksji dla miłośników muzyki.

Jednym z wyczekiwanych występów wśród uczestników XIX edycji, na pewno wartym uwagi, był polski pianista - Adam Kałduński, który jako jeden z czterech reprezentantów Polski zakwalifikował się do drugiego etapu przesłuchań. Jego występ obejmował cykl *Preludiów op. 28* oraz *Poloneza As-dur op. 53*.

Adam Kałduński, urodzony w 1996 w Gdańsku, jest absolwentem Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy, gdzie kształcił się w klasie prof. Katarzyny Popowej-Zydroń oraz prof. Jerzego Sulikowskiego. Pianista jest laureatem wielu krajowych i międzynarodowych konkursów, m.in. Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego *Premio Amadeus* we włoskim Lazise (2023) oraz II nagrody w Ogólnopolskim Konkursie Chopinowskim w Warszawie (2020). Występował z czołowymi orkiestrami w Polsce, między innymi z Filharmonią Narodową w Warszawie, z Narodową Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia w Katowicach oraz Filharmonią Pomorską w Bydgoszczy.

W 2025 roku Kałduński przystąpił do Konkursu Chopinowskiego po raz drugi, prezentując artystyczną dojrzałość i konsekwencję w rozwijaniu indywidualnego stylu interpretacyjnego. Artysta znany jest z wyjątkowego podejścia do pracy nad repertuarem – w jednym z wywiadów określił dyktafon mianem „najszczerszego nauczyciela", podkreślając w ten sposób swoją samodzielność i świadome podejście do procesu wykonawczego. Młody artysta pokazał swą wrażliwość na każdy dźwięk, a zarazem umiejętność samokrytyki, czego owocem jest jego wspaniała gra.

Program, który Kałduński zaprezentował w II etapie konkursu, ukazał szerokie spektrum brzmienia muzyki Chopina: od liryzmu, delikatności w niektórych preludiach po monumentalizm, heroiczność w polonezie. W jego interpretacji wyraźnie dostrzegalna była dbałość o konstrukcję formalną oraz logiczne prowadzenie napięć muzycznych. Artysta wydobył z cyklu preludiów jego wewnętrzną różnorodność, równocześnie dbając o spójność każdego utworu jako całości.

W *Polonezie As-dur* zaprezentował niezwykła kontrolę nad brzmieniem i rytmem, a jego interpretacja łączyła taneczną energię z szlachetnym, niemal orkiestrowym dźwiękiem.

Warta uwagi jest również jego prezencja na scenie. Kałduński zachował wyjątkową powściągliwość i elegancję, co w połączeniu z naturalnością ruchu i skupieniem wzmacniało przekaz muzyczny. Swoimi gestami, które były podporządkowane muzyce – stanowiły jej naturalne przedłużenie, a nie przerysowany pokaz. Mowa ciała pianisty, choć niekiedy oceniana jako zbyt ekspresyjna, w tym przypadku pięknie oddawała lekkość i gracje w muzyce i interpretacji pianisty, wynikająca z głębokiego zrozumienia muzyki oraz pełnego panowania nad techniką.

Występ Adama Kałduńskiego charakteryzował się dojrzałością muzyczną, głębokim zrozumieniem muzyki Chopina, niezwykłą interpretacją i wysokim poziomem technicznym. Uwagę zwracała jego dbałość o frazę muzyczną, subtelność oraz opanowanie i spokój. Pianista ukazał muzykę Chopina jako przestrzeń refleksji i emocji, ale również intelektualnej precyzji. Była to zdecydowanie uczta dla zmysłów.

Jadwiga Rzadkosz